

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte - Petru Ursache,

judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui

Pitul Luiza Gheorghe, născută la 18.09.1975, originară din s. Gura Bîcului, r-nul Anenii Noi și domiciliată în com. Bubuieci, mun. Chișinău, strada Iurie Gagarin, 7 A.

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 19.02. 2013 - 13.02.2015;

instanța de apel: 23.06.2015 - 01.10.2015;

instanța de recurs: 23.12.2015 - 06.04.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 13 februarie 2015, Pitul L., învinuită în baza art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, a fost achitată deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpată.

Prin aceeași sentință a fost încetat procesul penal în privința inculpatului Buțucan Iv. învinuit în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, iar inculpatul Șarban V. a fost condamnat în baza art. 27, 187 alin. (2) lit. f), 217 alin. (2), 84, 85 Cod penal, în privința cărora hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. De către organul de urmărire penală, Pitul L. a fost învinuită de faptul că, avînd scopul circulației ilegale a substanțelor narcotice fără scop de înstrăinare, pentru consum propriu, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală a obținut substanța narcotică - *opium acetilat*, pe care a păstrat-o la domiciliul său din com. Bubuieci, mun. Chișinău, str. Iurie Gagarin, 7A, pînă la 26.12.2012, cînd în cadrul percheziției efectuate de colaboratorii de poliție, în locuință a fost depistată și ridicată o seringă medicală de unică folosință, în care se conținea un lichid de culoare cafenie, care conform raportului de expertiză nr. 5345 din 28.12.2012, reprezintă - *opium acetilat*, care se atribuie la substanțele narcotice, cu masa totală de 0,24 grame.

Organul de urmărire penală a calificat fapta lui Pitul L. în baza art. 217 alin.

(3), lit. c) Cod penal, adică, *circulația ilegală a substanțelor narcotice prin producerea, prepararea, extragerea, prelucrarea și păstrarea ilegală a substanțelor narcotice, săvârșită în proporții mari, cu utilizarea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de condamnare a lui Pitul L. în baza art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, la 3 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în domeniul comercializării substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar conforma art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii să fie suspendată condiționat, pe un termen de probă de 2 ani.

În motivarea apelului procurorul a invocat că, în cadrul cercetării judecătorești vina inculpatei a fost pe deplin dovedită în baza probelor pertinente, concludente și utile, administrate în ședința de judecată, acțiunile acesteia fiind corect încadrate în baza art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, iar la pronunțarea sentinței instanța n-a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite de inculpată, de faptul că nu și-a recunoscut vina și de comportamentul acesteia în timpul și după consumarea infracțiunii imputate.

La baza emiterii sentinței de achitare a inculpatei, instanța a pus doar declarațiile acesteia, prin care ultima nu și-a recunoscut vina, invocând diferite versiuni în vederea evitării răspunderii penale pentru fapta comisă, declarații care necesită a fi apreciate critic, pe motiv că sînt combătute de probele administrate în ședință de judecată, or seringă medicală de unică folosință, analogică cu cele depistate la ceilalți doi inculpați, în care se conținea un lichid de culoare cafenie, care conform raportului de expertiză, reprezintă - *opium acetilat*, a fost depistată și la inculpată, însă instanța la adoptarea sentinței nu a ținut cont și a ignorat acest fapt.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de procuror și menținută fără modificări sentința în această parte.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a conchis că, urmărirea penală și judecata în fond s-a desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și, respectiv, nu se constată încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate.

Starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței.

În cadrul percheziționării casei inculpatei Pitul L. nu au fost depistate substanțe narcotice.

Versiunea inculpatei nu este combătută prin probele prezentate de partea acuzării, totodată sentința cuprinde descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatei, cu indicarea motivelor pentru care se resping probele aduse în sprijinul acuzării.

Prin ansamblul de probe cercetate în ședința de judecată nu se dovedește

vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii imputate, astfel, potrivit prevederilor articolului 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, se impune achitarea inculpatei - soluție dată de primă instanță.

Cu referire la păstrarea substanței narcotice, în cazul inculpatei Pitul L., instanța de apel a menționat că, aceasta a fost depistată în casa soacrei sale și nu a inculpatei, or locuința unde trăiește inculpata reprezintă o anexă a casei soacrei, cu intrare separată, unde nu au fost depistate careva substanțe narcotice.

Mai mult, potrivit înregistrării efectuate în cadrul percheziției efectuate pe adresa mun. Chișinău, com. Bubuieci, str. Iurie Gagarin, 7A, în momentul descinderii colaboratorilor de poliție în casă se aflau mai multe persoane. Iar substanța narcotică a fost găsită în camera de baie.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, nu este clar modul în care a fost stabilit că substanța narcotică ar aparține inculpatei, or, existența unei încheieri privind autorizarea percheziției la domiciliul inculpatei Pitul L. nu atestă și faptul că, substanța narcotică i-ar aparține.

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar acuzatorul de stat, care invocând temeii de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia în partea achitării inculpatei, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, de către un alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar, acuzatorul invocă argumente similare cu cele indicate anterior în apelul declarat și descrise la *pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând următoarele:

- acțiunile inculpatei urmează a fi încadrate în baza art. 217 alin. (2) Cod penal;

- vina inculpatei în comiterea infracțiunii imputate se dovedește prin următoarele probe administrate de către organul de urmărire penală: - *declarațiile martorului Parlicov V., Oborecean V.; - procesul verbal de percheziție la domiciliul lui Pitul L. (f.d. 185), cu mențiunea expertului Oborecean V. și înregistrărilor video (în procesul verbal al ședinței de judecată - înregistrarea fiind cercetată (f.d. 193 vol. IV). - raportul de expertiză chimică a substanțelor narcotice ridicate în cadrul percheziției la domiciliul inculpatei (f.d. 216); - planul acțiunilor privind anihilarea grupării criminale (f.d. 18);*

- instanțele inferioare nu au apreciat la justa valoare probele prezentate, dar au pus la bază declarațiile inculpatei care pe tot parcursul procesului penal a negat comiterea infracțiunii;

- instanța urma să constate fapta comisă de Pitul L. și să înceteze procesul penal, cu liberarea inculpatei Pitul L. de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Precum a fost menționat supra, acuzatorul de stat își întemeiază recursul său în baza pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Colegiul penal constată că temeiul invocat de recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Colegiul penal reține că acuzatorul de stat critică chestiunea de apreciere a probelor, în particular obiectînd asupra achitării inculpatei de săvîrșirea infracțiunii imputate, invocînd că acțiunile acesteia urma a fi reîncadrate în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, adică *producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, săvîrșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare, or păstrarea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor acestora nu echivalează cu utilizarea lor în sensul art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal.* Astfel, în opinia instanței de recurs, procurorul, de fapt semnalează și temeiul pentru recurs prevăzut de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume *faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Însă, în raport cu textul hotărîrii contestate, se relevă că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de acuzatorul de stat ca fiind nefondat.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, în urma căreia a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță referitor la nevinovăția inculpatei Pitul L., expusă mai sus, considerînd că argumentele acuzării cu privire la vinovăția acesteia nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Cu referire la cele invocate de recurent privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, menționîndu-se că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător decizia adoptată, dînd o apreciere unilaterală probelor cercetate și acordînd prioritate doar declarațiilor inculpatei Pitul L., instanța de recurs reține că, instanța de apel judecînd cauza și verificînd probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor, ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, precum și

a elementelor de fapt pe care se sprijină soluția dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de menținere a sentinței instanței de fond în partea achitării inculpatei Pitul L.

În continuare, este necesar de a releva că acuzatorul de stat, invocând eroarea de drept prevăzută de pct. 6), menționează despre faptul că, *hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, cu toate acestea dînsul nu specifică expres și nu racordează erorile menționate la hotărîrea contestată

Din atare considerente, Colegiul penal respinge, ca nefondate, alegațiile titularului dreptului de recurs, în această parte, și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de către instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora se circumscriu.

Referitor la critica recurentului, precum că, acțiunile inculpatei urmează a fi reîncadrate în prevederile art. 217 alin. (2) Cod penal, adică, *păstrarea substanțelor narcotice*, reieșind din următoarele probe: declarațiile martorilor Parlicov V. (ofițer de urmărire penală) și Oborocean V. (expert criminalist), procesul-verbal de percheziție la domiciliul inculpatei (f.d. 185), raportul de expertiză chimică a substanțelor narcotice ridicate în cadrul percheziției (f.d. 216), Colegiul penal menționează, că din cuprinsul hotărîrii instanței de apel se constată, că probele indicate au fost analizate și asupra cărora instanța de apel s-a expus întemeiat prin argumente fundamentate în fapt și în drept și care au fost redată în *pct. 5 al prezentei decizii*. Astfel, instanța de apel în motivarea soluției sale just a statuat că, nu este clar modul în care a fost stabilit că substanța narcotică ar aparține inculpatei, or existența unei încheieri privind autorizarea percheziției la domiciliul inculpatei Pitul L. din mun. Chișinău, com. Bubuieci, str. Iurie Gagarin, 7A, nu atestă și faptul că, substanța narcotică i-ar aparține.

Mai mult, argumentul recurentului referitor la reîncadrarea acțiunilor inculpatei Pitul L., nu poate fi reținut, deoarece atât din textul apelului, cât și din procesele-verbale al ședințelor instanței de apel, nu rezultă că acuzatorul de stat ar fi solicitat casarea sentinței din motivele respective, solicițîndu-se doar condamnarea inculpatei Pitul L. în baza art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal (f.d. 50 vol. VII), astfel că motivele invocate în recurs nu concordă cu prevederile art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală.

În situația în care temeiurile date nu au fost invocate în apel, instanța de recurs este în imposibilitate de a verifica aceste temeiuri în procedura recursului ordinar.

Instanța de recurs remarcă că la etapa de judecare a recursului ordinar aceasta verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că concluziile la care a ajuns instanța de apel privitor la menținerea sentinței de achitare a inculpatei Pirul L., sunt obiective și întemeiate, nefiind identificată prezența vreunei erori judiciare invocate de recurent, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei contestate.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui *Pitul Luiza Gheorghe*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 mai 2016.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti